CHRISTINA ROSSETTI: AMOR MUNDI

Autor: Iuliana-Diana Petrescu | 26 iunie 2022

„O, un-te-ndrepți mergând, cu plete-ți fluturând
În vânt de-apus bătând, pe drumul cel din jos?”
„La vale calea-i lină, cu mine vin’, te-alină,
Scăpa-vom de urcuș de n-om privi ‘napoi.”

Porniră ei deci mâna-n mâna ‘n aprinsa lui gustar cunună
Iar izu-mbătător rămână din iarba neagră-n jurul lor,
Și dragă-i de te pierzi cu firea, pasu-i sprinten cuprinde-uimirea
Ca-n zborul de columbi gingași, iute și tare-amețitor.

„O, ce-i aceea-n ceruri, un’ norii bat de vremuri,
Un’ negrii nori răscopți de-atâtea ploi se-anină?”
„Un meteor trimis, o prevestire sumbră,
Un semn nelămurit de reazem sau pricină.”

„O, ce lunecă tare iute, pe flori desiș crescute-n sute,
„Bogat și greu în iz trecute?” – „E-un vierme-ascuns, și tern.”
„O, ce-i aceea jos în vale, veșted – mă tem să-l am în cale?”
„O, e-un firav trup de mort, ce-așteaptă timpu-etern.”

„‘Napoi te-ntoarce, draga mea, iute te-ntoarce-n cale
Poteca ce-acum o străbați e-a Iadului cărare.”
„Ba, dealu-i prea povârnit, trecut sorocu-i de pornit,
La vale calea-i lină, dar nu e drum ‘napoi.”

Imagine: Edward Robert Hughes – „Oh, What’s That in the Hollow…?” (1893); Sursă: Wikimedia Commons